

Repertoriumnummer 2020/ 6129
Kamer zeventiende kamer
Datum van uitspraak 18 juni 2020
Rolnummer 18/858/B

Verzoekschrift/dagvaarding
na 31/01/2019

PRO DEO

ONGETEKEND AFSCHEFFT
art. 708 Wet van 15/06/2004
Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
art. 204/20 Wetb. Grondwett.

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

beschikking

(staatsloze)

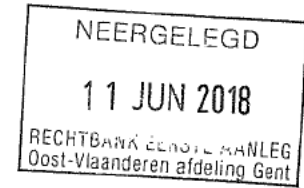
Aangeboden op
Niet te registreren

VERZOEKSCHRIFT TOT TOEKENNING VAN HET STATUUT VAN STAATLOZE

(Verdrag van New York van 28 september 1954)

Aan de Rechtbank van Eerste Aanleg OOST-VLAANDEREN, afdeling GENT,

Heden, 4 juni 2018,

Geeft Uedele met eerbied te kennen:

Mevrouw [REDACTED] zonder nationaliteit, geboren te LUANDA (ANGOLA) op [REDACTED] verblijvende te GENT.

Per beschikking van het Bureau voor Rechtsbijstand in de rechtbank van eerste aanleg OOST-VLAANDEREN, afdeling GENT dd. 8 mei 2018 toegelaten tot de kosteloze rechtspleging voor onderhavige procedure (stuk 7).

- hierna aangeduid als verzoekster -

Voor onderhavige procedure woont kiezend op het adres van haar raadsman,

Hebbende als raadsman: Mr. Johannes BAELDE, kantoorhoudende te 8200 SINT-ANDRIES (BRUGGE), Gistelse Steenweg 229 bus 1.

TEN EINDE

Verzoekster werd geboren op 27 maart 1993 te LUANDA (ANGOLA) (stuk 1).

In 1995 ontvluchtte verzoekster op tweejarige leeftijd de burgeroorlog in ANGOLA samen met haar ouders, de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] en haar broer.

Verzoekster verbleef met haar gezin legaal in NEDERLAND middels een verblijfsvergunning omwille van medische redenen, doch haar ouders besloten in 2005 om naar BELGIË te verhuizen teneinde er asiel aan te vragen zonder verzoekster in te lichten van de redenen hiertoe.

In 2007 werden de asielaanvragen in hoofde van de ouders van verzoekster geweigerd waardoor verzoekster zich, net zoals haar ouders, in illegaal verblijf bevindt in het Rijk.

Alwaar er sprake was van een problematische opvoedingssituatie en een totaal gebrek aan communicatie tussen verzoekster en haar ouders, werd zij toevertrouwd aan een pleeggezin. Op heden is verzoekster meerderjarig en woont zij zelfstandig te GENT waarbij zij amper nog contact heeft met haar ouders.

Verzoekster is enkel in het bezit van een kopie van de registratie van haar geboorte in ANGOLA (*Cédula Pessoa*) en beschikt over geen enkel ander nationaal identiteitsdocument (stuk 1).

In het kader van een regularisatieaanvraag werd de Angolese ambassade gecontacteerd door verzoekster teneinde een identiteitskaart of paspoort te bekomen. Het document inzake de registratie van haar geboorte werd door de Angolese ambassade echter niet aanvaard als bewijs van haar Angolese nationaliteit.

Ook de vader van verzoekster werd gehoord door de Angolese ambassade, doch men had zelfs ernstige bedenkingen omtrent diens nationaliteit alwaar hij werd geboren in CONGO.

Het CAW OOST-VLAANDEREN nam reeds op 17 augustus 2015 contact met de Angolese ambassade teneinde na te vragen of de nodige identiteitsdocumenten konden worden afgeleverd aan verzoekster (stuk 2). Alwaar het CAW hierop geen antwoord mocht ontvangen, begaf verzoekster zich in persoon naar de Angolese ambassade alwaar men verzoekster meedeelde haar niet verder te kunnen helpen o.a. omdat zij de officiële landstaal (Portugees) niet spreekt.

Op 3 mei 2016 verzocht verzoekster, ditmaal per aangetekend schrijven, wederom aan de Angolese ambassade om haar een Angolese identiteitskaart te willen afleveren (stuk 3).

Dit bleef zonder resultaat waardoor verzoekster ten einde raad besloot om de Angolese ambassade te dagvaarden voor de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te BRUSSEL teneinde de ambassade te zien dwingen haar de nodige identiteitsdocumenten af te leveren. Per vonnis van de 21ste kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg BRUSSEL dd. 17 oktober 2016 werd de vordering van verzoekster evenwel afgewezen als zijnde onontvankelijk (stuk 4):

"Verweerster werpt terecht op dat zij overeenkomstig artikel 31 van het verdrag van Wenen inzake Diplomatiek Verkeer van 18 april 1961 van de immuniteit van rechtsmacht geniet, immuniteit van rechtsmacht die zich aldus verzet tegen een veroordeling van de diplomatieke ambtenaar door de burgerlijke gerechten van de ontvangststaat, ook van toepassing met betrekking tot de officiële handelingen verricht in de uitoefening van zijn functie (art. 38 van dit verdrag) terwijl de uitzonderingen voorzien art. 31 § 1 van di verdrag in dit concreet geval hier niet van toepassing zijn.

Bij gebrek aan rechtsmacht dient de vordering als onontvankelijk te worden afgewezen."

Verzoekster heeft aldus al het mogelijke gedaan teneinde de Angolese nationaliteit te verkrijgen, doch de Angolese autoriteiten weigeren tot op heden om haar een Angolees identiteitsdocument af te leveren.

Verzoekster is dan wel in het bezit van een kopie van het document inzake de registratie van haar geboorte in ANGOLA, doch gelet op het voorgaande is het duidelijk dat dit document niet voldoende is teneinde haar de Angolese nationaliteit te zien afleveren.

Het bezit van dit registratiedocument (*Cédula Pessoa*) is immers een noodzakelijke voorwaarde inzake het zien afleveren van een Angolees identiteitsdocument (*Bilhete de Identidade*), doch het leidt duidelijk niet automatisch tot het afleveren van een identiteitsdocument en is op zichzelf niet voldoende.

UNHCR stelt dat personen zonder een Angolees identiteitsdocument het risico lopen om te worden uitgewezen uit ANGOLA:

"Without a Bilhete, returnees are unable to apply for public or private sector employment, cannot get married, suffer de facto limitations on their freedom of movement, are exposed to discriminatory treatment and are even at risk of exclusion as illegal aliens.

(...)

The evaluation mission found that the vast majority have not been able to secure a Bilhete since arriving in Angola.

(...)

More generally, the issue of identity and citizenship is evidently a particularly sensitive one in the Angolan context. As the evaluation mission was told by a senior government official in the city of Huambo, "you are not an Angolan just because you say that you are an Angolan"."

(zie: <http://www.unhcr.org/48ce22a92.pdf>)

Gelet op deze objectieve en gezaghebbende informatie van UNHCR in samenlezing met de talrijke problemen die verzoekster heeft mogen ondervinden met de Angolese ambassade, is het duidelijk dat zij niet in het bezit kan komen van een Angolees identiteitsdocument alwaar zij reeds op tweejarige leeftijd het land verliet.

Verzoekster dient dan ook te worden aanzien als staatloze overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende de status van Staatlozen (ondertekend en geratificeerd door

BELGIË op 12 mei 1960) alwaar zij door de Angolese ambassade niet als onderdaan van ANGOLA wordt beschouwd:

"Voor de toepassing van dit verdrag geldt als "staatloze" een persoon die door geen enkele staat, krachtens diens wetgeving, als diens onderdaan wordt beschouwd."

Aangezien verzoekster immers krachtens de wetgeving van geen enkele Staat als onderdaan van die Staat kan worden beschouwd, noch enige Staat kan worden aangeduid als de Staat waarvan verzoekster de nationaliteit heeft. Door de Angolese ambassade (i.e. de diplomatieke vertegenwoordiging van de Staat ANGOLA) wordt immers pertinent geweigerd om het Angolees staatsburgerschap in hoofde van verzoekster te erkennen en haar dienvolgens een Angolees identiteitsdocument af te leveren.

Bij gebreke aan enig bevoegd administratief orgaan om een persoon als staatloze te erkennen, is de Rechtbank van Eerste Aanleg hiertoe bevoegd krachtens haar bevoegdheid inzake de nationaliteit als element van de staat van personen (Rb. Antwerpen 25 november 1996, *R.W.* 1997-98, 190; Brussel 27 april 1995, *T.Vreemd.* 1995, 278).

De Rechtbank van Eerste Aanleg OOST-VLAANDEREN, afdeling GENT is territoriaal bevoegd alwaar verzoekster op heden *de facto* verblijft bij verschillende kennissen in GENT. Zij is nergens ingeschreven gelet op haar illegaal verblijf, doch haar hoofdverblijfplaats te GENT blijkt uit de correspondentie met het OCMW GENT van wie zij dringende medische hulpverlening ontvangt en het feit dat zij tijdens haar asielprocedure aangaf te verblijven bij een kennis te 9000 GENT, Groendreef 172 (stuk 4 en 5).

Dat de procedure bovendien op eenzijdig verzoekschrift ingeleid wordt (Rb Antwerpen 25 november 1996, *R.W.* 1997-98, 190).

**OM DEZE REDENEN,
En alle andere, desnoods ambtshalve aan te halen,
BEHAGE HET DE RECHTBANK,**

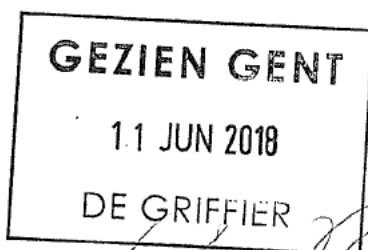
Te zeggen voor recht dat verzoekster, mevrouw [REDACTED] erkend wordt als staatloze in de zin van artikel 1 van het Verdrag van New York van 28 september 1954.

Kosten als naar recht

Waarvan akte.

Met eerbied.

BRUGGE, 4 juni 2018

Elien De Geyter
griffier

Voor verzoekster,
Haar raadsman,

Johannes Baelde
Johannes Baelde, advocaat, Brugge

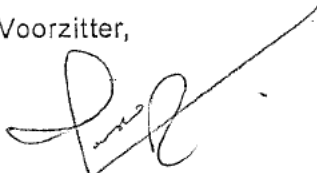
INVENTARIS DER OVERTUIGINGSSTUKKEN:

1. Kopie van de registratie van de geboorte in hoofde van mevrouw [REDACTED]
2. E-mail CAW aan Angolese ambassade dd. 03.08.2015;
3. Aangetekend schrijven van mevrouw [REDACTED] t.a.v. de Angolese ambassade dd. 03.05.2016;
4. Vonnis 21ste kamer Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg BRUSSEL dd. 17.10.2016;
5. Attest OCMW;
6. Bijlage 26 in hoofde van mevrouw [REDACTED]
7. Beschikking kosteloze rechtspleging Bureau voor Rechtsbijstand in de rechtbank van eerste aanleg OOST-VLAANDEREN, afdeling GENT dd. 08.05.2018.

Medegedeeld aan het O.M. om
te handelen als naar recht.

Gent, 14 JUNI 2018

De Voorzitter,

K. Jansegers

ADVIES O.M.

18NZ1045 (AVP)

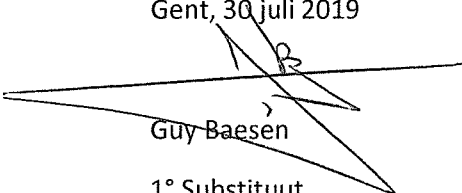
Verzoekster weze opgeroepen en gehoord.

Stuk 28 van mijn Ambt betreft kopie van een Angolese identiteitskaart van de vader van verzoekster. Dit stuk werd afgeleverd op 28/02/2005. Uit dit stuk dient te worden afgeleid dat betrokkene Angolees staatsburger is en de Angolese nationaliteit heeft.

Uit de door mijn Ambt gevoegde Angolese nationaliteitswetgeving blijkt dat verzoekster die in Angola is geboren en een Angolese vader heeft zelf ook de Angolese nationaliteit heeft.

Het verzoek is dan ook ontvankelijk doch ongegrond.

Gent, 30 juli 2019

Guy Baesen

1° Substituut

A.R. nr. 18/858/B

De stukken werden ingezien, inzonderheid:

- het hieraan gehecht verzoekschrift neergelegd ter griffie op 11 juni 2018 en de erbij overgelegde stukken;
- het schriftelijk advies van eerste substituut-procureur des Konings Guys Baesen van 30 juli 2019;
- de conclusie van de verzoekster neergelegd ter griffie op 18 november 2019;
- het schriftelijk advies van eerste substituut-procureur des Konings Wolf Van Acker neergelegd ter zitting van 7 mei 2020;
- de repliek van de verzoekster neergelegd ter griffie op 19 mei 2020.

De verzoekster en/of haar advocaat Mr. Johannes Baelde, advocaat te Brugge, werden in raadkamer gehoord ter zittingen van 21 november 2019, 2 januari 2020, 13 februari 2020 en 16 april 2020 in aanwezigheid van eerste substituut-procureur des Konings Wolf Van Acker.

Ter zitting van 16 april 2020 werden de debatten gesloten en werd de zaak voor advies van de procureur des Konings gesteld.

Ter zitting van 7 mei 2020 legde de procureur des Konings een schriftelijk advies neer. De zaak werd hiertoe voor repliek uitgesteld naar de zitting van 4 juni 2020. De verzoekster heeft geantwoord op het advies en de zaak werd ter zitting van 4 juni 2020 in beraad genomen.

Het verzoek van de verzoekster strekt ertoe te horen zeggen voor recht dat ze staatloos is in de zin van artikel 1.1 van het verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende de status van staatlozen.

Omtrent de ontvankelijkheid en bevoegdheid

De behandeling van het verzoek behoort tot de willige rechtsmacht, nu er geen tegenpartij is en de beslissing van administratieve aard is. Deze aanvraag kan dan ook bij eenzijdig verzoekschrift aanhangig worden gemaakt. Het verzoek is derhalve ontvankelijk.

Aangezien de verzoekster woonplaats heeft in het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent is deze (familie-)rechtbank territoriaal bevoegd om kennis te nemen van de vordering (zie art. 632*bis* Ger.W.).

Ten gronde

1. Een "staatloze" is overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van New York betreffende de Status van Staatlozen van 28 september 1954, goedgekeurd bij wet van 12 mei 1960 (BS 10 augustus 1960) : "een persoon die door geen enkele Staat, krachtens diens wetgeving, als onderdaan wordt beschouwd".

De verzoekster draagt de bewijslast van het feit dat zij door geen enkele staat als onderdaan wordt beschouwd. Hierbij is niet vereist dat de verzoekster aantoont dat zij niet de nationaliteit heeft van gelijk welke staat in de wereld, maar wel van die staten waarmee zij een band heeft.

Meer bepaald dient de verzoekster te bewijzen dat zij noch de nationaliteit heeft van de staat waar zij geboren is, noch de nationaliteit van haar ouders, noch deze van de staat of staten waar zij verblijft of verbleven heeft.

2.

De verzoekster is geboren op 27 maart 1993 in Luanda, Angola.

De vader van de verzoekster [REDACTED] is geboren op 5 mei 1954 in Kinshasa, Democratische Republiek Congo.

De moeder van de verzoekster [REDACTED] is geboren op 27 januari 1968 in Makela, Angola.

De verzoekster heeft nog broers en zussen: [REDACTED] (°1991), [REDACTED] (°1995) en [REDACTED] (°2000).

De beide ouders van de verzoekster hebben de Angolese nationaliteit.

De verzoekster is ongehuwd en heeft geen kinderen.

De verzoekster verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten. Zij woonde tot 1995 in Luanda en vertrok dan met haar ouders naar Nederland omwille van de oorlog in Angola. In 2005 kwam de verzoekster met haar ouders naar België.

De verzoekster kwam België binnen in 2005. Het gezin diende reeds in 2006 een asielaanvraag in. In 2007 werd de verzoekster geplaatst bij de vzw 'Jeugdzorg Liaan' in De Pinte. In 2012 werd ze geplaatst in een pleeggezin.

De verzoekster diende op 4 februari 2015 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op basis van het toenmalig art. 9bis van de Vreemdelingenwet. Dit verzoek werd op 23 juni 2015 niet ontvankelijk verklaard. De reden hiervoor was dat de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart noch van een geldige motivering die toelaat de betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde. De verzoekster verklaarde later dat de afgifte van een Angolees identiteitsdocument werd geweigerd door de Angolese autoriteiten.

De verzoekster diende op 30 maart 2017 een asielaanvraag in. Op 29 september 2017 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd aan de verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

In het kader van haar asielprocedure legde de verzoekster een Cédula Pessoal (Angolese geboorteakte afgeleverd in Luanda op 28 februari 2008) neer alsook de identiteitskaarten van haar ouders. Zij verklaarde nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort.

Tijdens de asielprocedure zijn er geen elementen naar voor gekomen waardoor er aan de identiteit en de nationaliteit van de verzoekster kan getwijfeld worden.

Inmiddels verkreeg de verzoekster bij beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken van 29 mei 2019 een tijdelijke verblijfskaart in België (een vreemdelingenkaart A geldig voor de duur van 1 jaar). Deze kaart is geldig tot 11 juni 2020.

Naargelang de concrete omstandigheden dient onderzocht te worden of de betrokkene de nationaliteit bezit van de staat waar zij is geboren, waar zij heeft verbleven, waarvan haar ouder(s), echtgeno(o)t(e) of kind(eren) onderdaan zijn. Hierbij wordt ook rekening gehouden met de afwezigheid van tegenindicaties waaruit blijkt dat betrokkene toch een nationaliteit zou bezitten (vgl. Brussel 27 april 1995, *Revue du Droit des Etrangers*, 1995, nr. 84, 308; Brussel 28 juni 1996, *Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht*, 1996, 187; Rb. Antwerpen 25 november 1996, *Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht*, 1996, nr. 4, 393).

De definitie voorziet dat een staat een persoon 'volgens de (nationaliteits)wetgeving van die staat' niet als onderdaan beschouwt. Het betreft dus een puur objectieve of technische vorm van staatloosheid.

De vraag is of de verzoekster over de Angolese nationaliteit beschikt.

Zoals blijkt uit de documentatie verstrekt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen (stuk 11 dossier OM) volgt uit de huidige *Angolese wetgeving* dat de Angolese nationaliteit wordt toegekend op grond van geboorte aan het pasgeboren kind van een vader of een moeder met een Angolese nationaliteit ongeacht of het kind in Angola of in het buitenland geboren is (art. 9 versie van de wet van 15 april 2016, zie stuk 17 dossier OM). Het enige document dat de verzoekster kan voorleggen is een Cedula Pessoal (een Angolese geboorteakte) waaruit de registratie van haar geboorte blijkt en waaruit blijkt wie haar ouders zijn. Aan haar identiteit en afkomst wordt niet getwijfeld.

Theoretisch beschikt de verzoekster aldus over de Angolese nationaliteit op basis van huidig art. 9 van de Angolese nationaliteitswet.

De verzoekster stelt evenwel dat zij in de praktijk niet langer over de Angolese nationaliteit beschikt.

Er wordt aangenomen dat *feitelijke staatlozen* in een probleemsituatie terecht komen die analoog is aan die van de 'juridische staatlozen'. Om die reden roept de Slotakte bij het Staatlozenverdrag op de verdragsbepalingen ook te laten gelden ten behoeve van die feitelijke staatlozen. De Slotakte bij het Verdrag betreffende beperking van het

aantal gevallen van staatloosheid van 30 augustus 1961 herhaalt die oproep.

De rechtbank dient dan ook na te gaan of de verzoekster 'in de praktijk' nog over de Angolese nationaliteit beschikt. Het handboek van de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties bevestigt immers: *“De status van “onderdaan” wordt ten minste gekoppeld aan het recht van binnenkomst, wedertoelating en verblijf op het grondgebied van de staat”* (zie handboek voor de bescherming van staatlozen, VN (UNHCR), 2014, p. 21-23). Dit betekent ook *“Wanneer de bevoegde autoriteiten een persoon als niet-onderdaan behandelen, ook al lijkt hij of zij te voldoen aan de criteria voor de automatische verkrijging van de nationaliteit op grond van de wetgeving van een land, is het hun positie en niet de letter van de wet die bepalend is bij de beoordeling of een staat dergelijke persoon al dan niet als een onderdaan beschouwt.”*

In de praktijk blijkt de verzoekster al jaren door de diplomatieke diensten van de staat Angola genegeerd te worden, onder meer met betrekking tot het verkrijgen van identiteitsdocumenten. Ze legt in deze procedure verschillende stukken voor waaruit blijkt dat de Angolese ambassade geen identiteitsgegevens wil verstrekken en haar evenmin een paspoort wil afleveren. Dit zorgt er onder meer voor dat de verzoekster niet naar Angola kan reizen. Dit heeft er in het verleden ook voor gezorgd dat haar dossier in verband met haar verblijfsvergunning niet in orde geraakte. Recent bekam de verzoekster alsnog een verblijfsvergunning in België waaruit blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken de onmogelijkheid tot het bekomen van Angolese identiteitsdocumenten aanvaardt.

Verder heeft een andere overheidsinstantie, de procureur des Konings Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, geprobeerd de nodige informatie en stukken te bekomen bij de Angolese ambassade in België. Ook dit officieel verzoek van een Belgische overheid heeft niets opgeleverd: de ambassade heeft evenmin op deze officiële vraag geantwoord.

Uit de stukken die de verzoekster voorlegt blijkt dat zij onmogelijk enig document als bewijs van haar identiteit of nationaliteit kan bekomen van de Angolese overheden. Ook het laatste redmiddel, het gaan halen in Angola van de nodige documenten (zie hiervoor het algemeen antwoord van de Angolese ambassade), is voor de verzoekster niet mogelijk aangezien ze omwille van dezelfde redenen geen paspoort krijgt van de Angolese overheden. De verzoekster beschikt dan ook over geen enkel Angolees identiteitsdocument en geen enkel Angolees nationaliteitsbewijs en kan dit klaarblijkelijk ook niet bekomen. De Angolese staat beschouwt haar klaarblijkelijk niet als één van haar onderdanen.

Het staat dan ook vast dat de verzoekster de facto niet over de Angolese nationaliteit beschikt.

Verder heeft de verzoekster evenmin de Belgische nationaliteit.

3.

Uit geen enkel element kan worden afgeleid dat de verzoekster door enige staat als onderdaan zou erkend zijn.

Zij verkeert dienvolgens in de voorwaarden van het artikel 1 van het Verdrag van New York van 28 september 1954, geratificeerd bij wet van 12 mei 1960, van toepassing geworden op 25 augustus 1960.

Het is niet bewezen dat de verzoekster valt onder de uitzonderingen opgesomd in artikel 1, 2 i en ii van voornoemd verdrag. Op vandaag verblijft de verzoekster op het Belgisch grondgebied zodat zij wel degelijk staatloos kan verklaard worden.

Evenmin is aangetoond dat de verzoekster misdrijven heeft begaan tegen de vrede, oorlogsmisdrijven of misdrijven tegen de menselijkheid, ernstige niet-politieke misdrijven buiten het land van hun vestiging en zich evenmin schuldig maakte aan handelingen, die in strijd zijn met de doelstellingen en de beginselen van de Verenigde Naties.

Verder wordt niet aangetoond dat de verzoekster de plichten die zij heeft tegenover België, heeft geschonden, meer bepaald de wetten en voorschriften en de maatregelen genomen ter handhaving van de openbare orde. Tenslotte is niet bewezen dat de verzoekster niet voldoet aan de bepalingen van artikel 6 van hetzelfde verdrag.

Het door de verzoekster gevraagde statuut van staatloze kan worden toegekend.

**OP DEZE GRONDEN,
DE RECHTBANK,**

met inachtneming van de artikelen 2, 9, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken en artikel 1028 e.v. Ger.W. en het gunstig advies van het openbaar ministerie,

verklaart het verzoek van de verzoekster ontvankelijk en gegrond als volgt,

Erkent als staatloze, waarop alle bepalingen van het Verdrag van New York van toepassing zijn of kunnen zijn: [REDACTED]
[REDACTED] geboren te Luanda (Angola) op [REDACTED]
wonende te 9000 Gent, [REDACTED]

Laat de gedingkosten, begroot op € 60,00 rolrecht (in debet) ten laste van de verzoekster.

Aldus, behandeld en uitgesproken in raadkamer door de zeventiende familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op achttien juni tweeduizend twintig.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld : Katja Jansegers, alleenrechtsprekend rechter, bijgestaan door griffier Els Bogaert.

Els Bogaert

Katja Jansegers